

Иван Вазов

Изворите

В тоз горски свят, в тоз въздух, таз свобода –
навред за песни извори бог гуди;
на вдъхновенья живи майка – таз природа
при всяка стъпка в мен хармоний буди.

Душата ми превърна се на лира:
тя ек е, отзив, стон, химн, песен цяла;
там, дето други нищо не съзира,
тя рой цветя събира, ожедняла.

Чаровний вид, картината сурова –
еднакво звукове им мен изваждат,
един цветец, шум, спомен... ритма нова –
цял мир разкриват, цели песни раждат!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4730>]